

тѡа градъ, име томъ Рихардъ, онъ лошѣ живеалъ, и ималъ керка и ѿ
далъ оу той монастырь, и онъ тамъ да сѣди, и прѣимаха ѿ по законъ
ниенъ, тогава Игмѣнѣата собрѣ сичките сестри, да оучинатъ на Кнѣзъ
чѣсть, и да го поздраватъ, и дошле сѣте калѣгерицы и Марѣа со нѣхъ
при негѡ, и глѣдала на богѣтѣо рѣвата и мыслила, да ли кѣ да бѣде и на
онѣй свѣтъ хѣбавъ: и той какъ ѿ видѣлъ, се распалилъ по неѣ и мѣ се
чинило, да се ѣ и онѣа распалила за негѡ; и тогава се ѡтраѣлъ и се
рѣкълъ нищо, и онѣи какъ си ѡшли, той тогаѣ прѣтилъ хабѣръ на Игмѣ-
нѣата, да мѣ прѣти оу вѣчеръ Марѣа, товѣ какъ чѣ Игмѣнѣата, се раз-
жѣлила многѡ, и прѣща мѣ хабѣръ, да не чини такѡвъ оукѡръ на мона-
стыро, и дрѣгѣи ѡще повчѣителни рѣчи; амѣ той не послѣшалъ, за що мѣ
былъ оумотъ ѡслѣпелъ; пакъ прѣща на Игмѣнѣата, да мѣ ѿ прѣти, за
що дрѣилъ на неѣ севдѣ, и рѣкълъ, нищо дрѣго да не мысли, амѣ да ѿ
прѣти и рѣкълъ: акѡ да ѿ не прѣти, ѿ кѣмъ сосъ сила да ѿ оузмемъ, и
голѣма щѣта хѡкемъ да оучинимъ на монастыро, и на Игмѣнѣата, и тогава
викнѣ Госпожѣата Марѣа и рѣчей: Чѣдо, твоѣ тѣтко тѣ ѣ ѡстѣвилъ, да
слѣжишь на Бѣга, и на прѣстѣѣ Бѣца, и сичката стѡка ѣ ѡстѣвилъ тѣва
и прѣстѣвисѣ сосъ радѡсть: за що тѣ глѣдаше, какъ хѡдишь по зѣповѣ-
ди Бѣгѣи, и по менѣ дрѣга Игмѣнѣа не мѡже да бѣде, амѣ ты кѣ да бѣ-
дешъ за ради твоѣ добра работа и богѣтство. Чѣдѣсе чѣдо, какъ сѣ
пѣднала и сѣ глѣдала сосъ кѣфъ Рѣхарда Кнѣза, що ѣ сегѣ чѡвѣкъ прѣ-
тилъ, да тѣ водѣтъ при негѡ, ѿ сегѣ що да чинимъ: и тогаѣ реклѣ
дѣвѡйката: Госпожѣ майко, ѿ сѣмъ го сосъ дрѣга пѡмысль глѣдала, ѿ не
ѣ, какъ той що пѡмыслѣе, и кога дойдѣтъ неговѣте чѡвѣцы, ѡстѣви мѣ,
ѿ да имъ говорѣмъ, и да познѣешъ, колкѣ ми ѣ жалъ и милно, да се
оучѣвамъ чѣстѡ ѡ мѣжа. И реклѣ Игмѣнѣицѣата: чѣвайсе да не рѣчешъ
лоша рѣчь, да не ны разсѣпе монастыро, и реклѣ, да идѣме оу цѣр-
квата, да се помѡлимъ на прѣтѣѣ Бѣца, да мѡжемъ, да мѣ ѡговоримъ при-